

— En Ting er min fuldkomne Overbevisning, og jeg er saa sikker paa, at den er rigtig, at jeg tør appellere selv til den ærede 2den Landssthingsmand for 9de Kredts, der, naar han skal svare mig efter sin Overbevisning, vist ikke giver mig noget andet Svar end ja, og det er den, at, dersom det kunde tænkes, at man kunde spørge Sogneraadene: Vilde I helst have Grundlaget for det gamle System, eller vilde I have det Betalingsystem, her foreligger, saa er jeg forvisset om, at maatte ikke 1 af 10 vilde tage det Forslag, her foreligger; men i ethvert Fald er jeg overbevist om, at det ærede Medlem ikke tør modsigge mig i, at han dog selv vil tro, at, om ikke 1 af 10, saa dog Flertallet af Sogneraadene vilde sige: Nei, maa vi blive ved det Gamle, thi det vide vi, hvad er, i hvilken Retning det ærede Medlem ogsaa udtrykte sig ved 2den Behandling, idet han, saavidt jeg erindrer, sagde, at man uden søselig Byrde hidtil har faaet Snekastningsarbeidet udført paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade efter det gamle System. Jeg tror, som sagt, ganske bestemt, at Sogneraadene vilde sige: Nei, det Gamle vide vi, hvad er, og der er ikke reist nogen egentlig vægtig Indvending derimod; men imod det Nye, det Uprøvede er der fremkommet mange Indvendinger. — Der kunde maatte være endnu Udstilligt at anføre, som jeg dog skal forbigaa, men da jeg ikke i den Henseende igjen agter at tage Ordet, skal jeg kun til Slutningen minde om, at, vil man begynde at experimentere med Noget, hvorom der kan reises saa megen Tvivl, saa er det en farlig Sag. — Jeg beder nu det høie Thing undskyldte, at jeg har gjentaget disse Indvendinger, der fremkom ved Sagens anden Behandling, men jeg har væsentlig gjort det, ikke for at oprisse dem hos de Herrer fra Landet, der jo kjende Forholdene og ere godt hjemme i dem, men navnlig for at oprisse Sagen hos de ærede Medlemmer, der ikke ere Landboere, og for hvem en saadan Sag er fremmed.

Indenrigsministeren: Ja, det kan virkelig ikke være den ærede Ordfører tilladt paany at trække op med hele sit Batteri og

saa forlange, at vi Andre kunne tie stille dertil, uagtet vi troede at have skudt det ned ved 2den Behandling. Jeg for mit Bedkommende maa derfor tillade mig nogle saa Bemærkninger, for at ikke den ærede Ordfører skal have Lov til at gaa ud af Kampen med det Indtryk, som han selv vil. — Jeg vil da først sige, at det meget gjerne kan være, at en Mængde af Landets Sogneraad i dette Forhold ligesom i andre foreløbig foretrække det Gamle, thi det kjende de. Men jeg tror, at man ogsaa overfor Forslagene til Kommunalloven og til Veiloven i sin Tid vilde have kunnet gjøre affurat den selsamme Betragtning gjældende, medens Sogneraadene dog nu, efterhaanden som de ere blevne tvungne over i det Nye, have maattet erkjende, at dette har Fortrin for det Gamle. Det er jo overhovedet ingenlunde eiendommeligt for Sogneraad at foretrække det Gamle, men det ligger saa dybt begravet og begrundet hos Menneffene, at det skal være underligt, om det ikke ogsaa kom frem hos Sogneraadene. — Naar den ærede Ordfører dernæst udtalte sig om denne Masse Sygdomstilfælde, der vilde blive, saa vil jeg her henvende mig til samtlige Medlemmer i Forsamlingen og spørge, om de virkelig tro paa det. Jeg for mit Bedkommende har i alt Fald ingen Respekt for den Indvending, som den ærede Ordfører i saa Henseende kom med. Jeg er overbevist om, at man nok vil vide at se de Paagjældende saaledes paa Fingrene, at de hverken ved den ene eller den anden Bagatel skulle kunne unddrage sig for Dpfylbelsen af deres Pligt. — Der fremkom endvidere en Bemærkning fra den ærede Ordførers Side, som jeg, da den maatte var skiftet til at gjøre en noget større Virkning, maa komme noget nærmere tilbage til, og det saa meget mere som den ærede Ordfører mente derved at kunne støtte sig til en Uttring, der leilighedsvis faldt fra den ærede 2den Landssthingsmand for 9de Kredts (Estrup) ved Sagens 2den Behandling. Det er den Bemærkning, at Byrden efter Regeringsforslaget ikke vilde falde paa det rette Sted. Det nævnte ærede Medlem for 9de Kredts (Estrup) talte dog kun tvivlende herom; han ansaa det kun ikke for utvivlsomt, om